

'Jeanne d'Arc' zielig verhaal, niet meer

DRACHTEN - Het verhaal over de Maagd van Orléans is een succesnummer. Het meisje Jeanne schenkt Frankrijk, in een tijd van nederlaag na nederlaag in de Honderjarige oorlog met Engeland, nieuwe moed door Orléans te veroveren. Ze zegt gezonden te zijn door God. Haar einde is tragisch: Jeanne's vijanden nemen haar gevangen en zenden haar wegens hekserij naar de brandstapel.

Als het jeugdtheatergezelschap Huis aan de Amstel zijn toneelversie van het verhaal aankondigt, verwacht je daar veel van. Regisseuse en artistiek leidster Liesbeth Coltof heeft een lange serie bijzondere, energieke en beeldende jeugdvoorstellingen op haar naam staan. Voor iemand die zulke hoge verwachtingen van de voorstelling heeft, is 'Jeanne d'Arc' teleurstellend. Niet dat het een uitgesproken slechte voorstelling is, maar het is enkel een betrekkelijk spannend en later zielig verhaal, niet meer.

De bewerking die Peter de Graef van de geschiedenis maakte, is een een-dimensionaal verhaal van een onschuldig, lief meisje, temidden van Franse slappelingen en Engelse hoeven. Wilde Huis aan de Amstel een lekker spannend verhaal vertellen, dan is het jammer dat zoveel hoogtepunten niet getoond maar verteld worden. De ontdekking van de leidende stem, de veroveringen van Orléans en Reims, de gevangename van Jeanne in Parijs, haar dood op de brandstapel: ze

Plaats: De Lawen, Drachten. **Gebeurtenis:** Familievoorstelling 'Jeanne d'Arc' door Huis aan de Amstel. **Tekst:** Peter de Graef. **Regie:** Liesbeth Coltof. **Spel:** Debbie Korper, Roel Adam, Jans Vrijdag e.a. **Belangstelling:** 250 personen. **Bijzonderheid:** komende maandag in Leeuwarden.

worden allemaal indirect via bodeverhalen verteld.

Wellicht ging het De Graef echter om meer dan een spannend verhaal. Wilde hij de daadkrachtige Jeanne tegenover de angsthaas kroonprins Charles stellen. Wilde hij duidelijk maken dat het meisje, gesteund door haar rotsvaste vertrouwen in haar opdracht, de geschiedenis ingrijpend kan veranderen. Terwijl - nu komt de moraal - de bange jongen faalt. Maar er ontbreken confrontaties tussen Charles en Jeanne, hun verhouding is te veel die van collega-soldaten. Of ging het hem om de leiding door de engel, en om het moment als Jeanne het zonder de raad van de engel moet stellen en toch doorvecht? De voorstelling maakt het me niet duidelijk.

Het verhaal wordt door de zwart-wit-tekening voor-spelbaar, en misschien nog erger: de rollen blijven vlak. De verhoudingen tussen de personages lijken te veel op elkaar. De zes acteurs brengen de voorstelling zeker wel tot een goed einde, daar zijn zij en het gegeven stevig genoeg voor, maar ik gunde ze een genuanceerdere rol met meer ontwikkeling.

BOUKE OLDENHOF